

3. Trešais pamats attiecas uz saskaņības principa pārkāpumu, ciktāl ar apstrīdēto lēmumu esot pieļauta tāda starptautiskā līguma spēkā stāšanās, kas esot piemērojams Rietumsahāras teritorijā, lai gan neviena dalībvalsts neesot atzinusi Marokas Karalistes suverenitāti Rietumsahāras teritorijā. Apstrīdētais lēmums tikai pastiprinot Marokas Karalistes īstenoto kontroli Rietumsahāras teritorijā, kas esot pretrunā Komisijas rietumsahāriešu bēgļiem sniegtajai palīdzībai. Turklāt apstrīdētais lēmums neesot saskaņīgs ar Eiropas Savienības parasto reakciju pienākumu, kas izriet no starptautisko tiesību imperatīvajām normām, pārkāpumu gadījumā, un tas esot pretrunā kopējās zivsaimniecības politikas mērķiem.
4. Ceturtais pamats attiecas uz ilgtspējīgas attīstības mērķa neizpildi.
5. Piektais pamats attiecas uz tiesiskās paļāvības principa pārkāpumu, ciktāl apstrīdētais lēmums esot pretrunā paļāvībai, kas prasītājam esot radies saistībā ar Eiropas Savienības iestāžu atkārtotajiem paziņojumiem par līgumu, kas noslēgti ar Marokas Karalisti, saderību ar starptautiskajām tiesībām.
6. Sestais pamats attiecas uz Asociācijas nolīguma starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti pārkāpumu, jo apstrīdētais lēmums esot pretrunā minētā asociācijas nolīguma 2. pantam, ciktāl ar to tiekot pārkāptas tiesības uz pašnoteikšanos.
7. Septītais pamats attiecas uz ANO Jūras tiesību konvencijas pārkāpumu, ciktāl ar apstrīdēto lēmumu esot pieļauta tāda protokola spēkā stāšanās, ar kuru Eiropas Savienība un Marokas Karaliste esot noteikušas nozvejas kvotas ūdeņos, kas neietilpst to suverenitātē, un Savienības kuģiem esot atļauts izmantot zvejas resursus, kas ietilpst vienīgi uz Rietumsahāras tautas suverenitātē.
8. Astotais pamats attiecas uz tiesību uz pašnoteikšanos pārkāpumu, jo ar apstrīdēto lēmumu esot nostiprināta Marokas Karalistes kontrole Rietumsahāras teritorijā.
9. Devītais pamats attiecas uz dabas resursu pastāvīgas pārvaldības principa un ANO Statūtu 73. panta pārkāpumu, jo ar prasītāju neesot notikušas apsardzes, lai gan ar apstrīdēto lēmumu esot atļauta tādu dabas resursu izmantošana, kas ietilpst vienīgi Rietumsahāras tautas suverenitātē.
10. Desmitais pamats attiecas uz līgumu relatīvas ietekmes principa pārkāpumu, jo ar apstrīdēto lēmumu prasītājam bez tās piekrišanas esot noteikti starptautiski pienākumi.
11. Vienpadsmitais pamats attiecas uz starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumu, ciktāl ar apstrīdēto lēmumu tiekot sniegta finansiāla palīdzība Marokas Karalistes koloniālajai politikai Rietumsahārā.
12. Divpadsmitais pamats attiecas uz starptautiskās atbildības tiesību pārkāpumu, jo apstrīdētais lēmums esot pamats, lai iestātos Eiropas Savienības starptautiskā atbildība.

(¹) OV L 349, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 14. martā – Freitas/Parlaments un Padome

(Lieta T-185/14)

(2014/C 184/56)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: José Freitas (Porto, Portugāle) (pārstāvis) – J.-P. Hordies, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi:

— atzīt prasības pieteikumu par pieņemamu un pamatotu;

- atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 20. novembra Direktīvas 2013/55/ES, ar ko groza Direktīvu 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu un Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (IMI regula) un kas publicēta Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī 2013. gada 28. decembrī (L354/132), 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu;
- piespriest atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 49. pants, ciktāl notāra profesija ietilpstot LESD 49. panta piemērošanas jomā saistībā ar brīvību veikt uzņēmējdarbību un neietilpstot valsts varas īstenošanā LESD 51. panta nozīmē. Tādēļ notāra profesija nevarot tikt izslēgta no Direktīvas 2005/36/EK⁽¹⁾ piemērošanas jomas.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums, jo notāri, kas iecelti ar valsts varas iestāžu oficiālu aktu, ir vispārēji un absolūti izslēgti no Direktīvas 2005/36/EK piemērošanas jomas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīva 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 22. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 9. aprīlī – Ewald Dörken/ITSB – Schürmann (“VENT ROLL”)

(Lieta T-223/14)

(2014/C 184/57)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ewald Dörken AG (Herdecke, Vācija) (pārstāve – N. Grüger, advokāte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa ITSAB Apelāciju padomē dalībnieks: Wolfram Schürmann (Neuhausen, Šveice)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtnās padomes 2014. gada 30. janvāra lēmumu lietā R 2156/2012-4 un grozīt apstrīdēto lēmumu tādējādi, lai pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu tiktu pilnībā noraidīts;
- pakārtoti, atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtnās padomes 2014. gada 30. janvāra lēmumu lietā R 2156/2012-4 attiecībā uz 6. klasē ietilpstošajām precēm: “metāla ruļļi būvniecības vajadzībām” un 7. klasē ietilpstošajām precēm: “apakšējas izolācijas ruļļi”, un grozīt apstrīdēto lēmumu tādējādi, lai pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu attiecībā uz šīm precēm tiktu noraidīts;
- piepriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: vārdiska preču zīme “VENT ROLL” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 6., 17. un 19. klasē – Kopienas preču zīme Nr. 3 817 490